

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 223.476 van 15 mei 2013
in de zaak A. 206.535/IX-7819**

In zake : Herman STUYVER
wonend te 2950 Kapellen
Heidestraat 102
waar woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de RIJKSDIENST VOOR KINDERBIJSLAG VOOR
WERKNEMERS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jean Bourtembourg en Cédric Molitor
kantoor houdend te 1060 Brussel
Zwitserlandstraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de
staatssecretaris voor Ambtenarenzaken en Modernisering van
de Openbare Diensten
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Emmanuel Jacubowitz
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 19 september 2012, strekt tot de
nietigverklaring van:
 - de beslissing meegedeeld aan Herman Stuyver “met een memo van 10 augustus
2012 van de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor werknemers [...] volgens
welke de toekenning van een taalpremie voor de gecertificeerde kennis van de
Duitse taal wordt geweigerd” en van

- “de administratieve omzendbrief 347 van 21 augustus 1991 waarop de Rijksdienst zich steunt om deze beslissing te verantwoorden, in de mate dat hij de wet miskent”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Joke Goris heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 mei 2013.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker, advocaat Mathieu Malfait, die loco advocaat Jean Bourtembourg verschijnt voor de eerste verwerende partij, en advocaat Anthony Poppe, die loco advocaat Emmanuel Jacobowitz verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Joke Goris heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is statutair ambtenaar bij de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers. Hij is attaché, belast met de functie van sociaal inspecteur (niveau A). De verzoeker behoort tot de Nederlandse taalrol.

3.2. Op 1 augustus 2012 vraagt de verzoeker per e-mail een taalpremie aan voor zijn kennis van het Duits overeenkomstig de artikelen 5 en 6 van het koninklijk besluit van 13 juni 2010 tot toekenning van toelagen voor tweetaligheid aan de personeelsleden van het federaal administratief openbaar ambt.

3.3. Met een memo van 10 augustus 2012 wordt aan de verzoeker meegedeeld dat hem geen taalpremie kan worden toegekend voor zijn kennis van het Duits:

“[...]

Conclusie

Uit de analyse van het hierboven vermelde koninklijk besluit, de omzendbrief en het met uw geval overeenstemmend advies van P&O lijken we dus te kunnen besluiten dat u geen toelage voor tweetaligheid kan ontvangen op basis van uw kennis van het Duits, in de zin van de artikels 5 en 6 van het koninklijk besluit van 13 juni 2010 waar u het in uw mail over hebt.

[....]”.

3.4. Dit is de eerste bestreden beslissing.

3.5. De verzoeker vordert tevens de nietigverklaring van de omzendbrief nr. 347 van 21 augustus 1991 “Tweetaligheidspremie – Toepassing van het koninklijk besluit van 30 april 1991”.

3.6. Dit is de tweede bestreden akte.

IV. De rechtsmacht van de Raad van State wat de eerste bestreden beslissing betreft

Standpunt van de partijen

4. De verwerende partijen werpen in essentie op dat de Raad van State onbevoegd is om kennis te nemen van het beroep in zoverre het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing, omdat het betrekking heeft op het beweerde subjectieve recht van de verzoeker om een taalpremie te krijgen voor zijn kennis van het Duits. De tweede verwerende partij voegt hier aan toe dat het feit dat het bestuur de betrokken bepalingen foutief zou hebben geïnterpreteerd, niets afdoet aan zijn gebonden bevoegdheid.

5. De verzoeker repliceert dat rekening dient te worden gehouden met de wijze waarop het bestuur de afwijzingsbeslissing heeft genomen. Waar het bestuur wijst op het gebrek aan belang van het Duits voor de dienst waar de verzoeker werkt, stelt het niet zijn gebonden bevoegdheid en het subjectief recht centraal, maar beoordeelt het volgens de verzoeker discretionair het belang van het verzoek tot toekenning van een taalpremie, wat betreft de weerslag op de uitvoering van de overheidstaak van de verzoeker. Aldus overschrijdt het bestuur zijn beslissingsbevoegdheid, aangezien het tot de bestreden weigering is gekomen, niet op grond van een gebonden bevoegdheid, maar op basis van criteria waarvan het bestuur ten onrechte meent dat het ter zake over een beoordelingsmarge beschikt. De verzoeker betoogt dat het voorwerp van het beroep geen betrekking heeft op een subjectief recht, maar wel op de schending van de appreciatiebevoegdheid van het bestuur. Beide aspecten zijn volgens de verzoeker splitsbaar: de beslissing om de verzoeker al dan niet een subjectief recht toe te kennen enerzijds en de argumenten waarop de overheid zich beroept om zich van de haar opgelegde verplichtingen te kwijten anderzijds. De verzoeker meent dat de bevoegdheid van de Raad van State afhangt van de vraag of wat bestreden wordt een beslissing is die is aangetast door machtsoverschrijding, dan wel of de

overheid binnen de context van het subjectief recht blijft zonder een beroep te doen op een discretionaire bevoegdheid.

Beoordeling

6. De artikelen 3 tot en met 5 van het koninklijk besluit van 13 juni 2010 tot toekenning van toelagen voor tweetaligheid aan de personeelsleden van het federaal administratief openbaar ambt luiden als volgt:

“Art. 3. Een toelage voor tweetaligheid wordt toegekend aan de in artikel 2 bedoelde personeelsleden, op voorwaarde dat :

- 1° zij voor een examencommissie, samengesteld door de afgevaardigd bestuurder van SELOR - Selectiebureau van de Federale Overheid, het bewijs hebben geleverd van de kennis van de tweede taal, of op grond van hun diploma van dit examen zijn vrijgesteld;
- 2° zij toegewezen zijn aan een centrale dienst of aan een uitvoeringsdienst waarvan de werkring het ganse land bestrijkt of aan een plaatselijke of gewestelijke dienst waarvan het ambtsgebied één van de gemeenten omvat, bedoeld in de artikelen 5 tot 8 van de gecoördineerde wetten.

Deze voorwaarden zijn cumulatief.

Art. 4. De toelage schommelt naar gelang het taalexamen waarvoor men geslaagd is.

Art. 5. § 1. Het maandelijks bedrag van de toelage wordt bepaald overeenkomstig de tabel van de bijlage I van dit besluit, waarin het bewijs vermeld is door de bepaling van het koninklijk besluit taalexamens op grond waarvan het bewijs uitgereikt wordt, en, in voorkomend geval, door het niveau van de taalkennis waarmee dit bewijs overeenstemt.

Bijlage I wordt vanaf 1 december 2010 vervangen door bijlage II van dit besluit.

[...]

§ 3. [...]

Indien een personeelslid voldoet aan de toekenningsvoorwaarden van meerdere toelagen voor de kennis van twee talen, bekomt hij de twee toelagen; het totaal bedrag van deze toelagen wordt echter beperkt tot 150 percent van de hoogste toelage”.

De taalpremie bedoeld in voormeld artikel 3 wordt derhalve toegekend aan de personeelsleden die aan de in dat artikel bepaalde voorwaarden voldoen. Volgens artikel 5, § 1, wordt het maandelijks bedrag van de taalpremie bepaald overeenkomstig de tabel gevoegd als eerste bijlage bij het koninklijk

besluit van 13 juni 2010. Bijgevolg blijkt dat de personeelsleden die beantwoorden aan de voorwaarden bepaald in de artikelen 3 en 5, recht hebben op een taalpremie van een welbepaald bedrag – er staat immers “wordt toegekend” en niet “kan” of “mag” worden toegekend. Het recht op een taalpremie maakt dienvolgens een subjectief recht uit.

7. Op grond van de artikelen 144 en 145 van de Grondwet heeft de Raad van State bijgevolg geen rechtsmacht om over dit geschil uitspraak te doen. Het werkelijke voorwerp van het beroep is immers een betwisting over een subjectief recht, namelijk het burgerlijk recht op een taalpremie, waarover de justitiële rechter rechtsmacht heeft: het betreft immers een zaak van interpreteren van de reglementering – door de ter zake bevoegde justitiële rechter – en niet van appreciëren door het beslissend bestuur.

8. De Raad van State heeft bijgevolg geen rechtsmacht om uitspraak te doen over het beroep in zoverre het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing.

V. Ontvankelijkheid van het beroep wat de tweede bestreden akte betreft

Standpunt van de verwerende partijen

9. De verwerende partijen stellen dat het beroep tegen de tweede bestreden akte laattijdig werd ingesteld. De omzendbrief werd immers gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 26 september 1991, zodat de beroepstermijn van 60 dagen ruimschoots overschreden is.

10. Krachtens artikel 4, derde lid, van het algemeen procedurereglement moeten de annulatieberoepen worden ingediend binnen zestig dagen nadat de bestreden beslissing of verordening is bekendgemaakt of betekend.

Beoordeling

11. Te dezen werd de bestreden omzendbrief gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 26 september 1991. Het voorliggende beroep werd ingesteld met een aangetekend schrijven van 19 september 2012, zijnde ruimschoots buiten de voorgeschreven beroepstermijn van 60 dagen. In zoverre het beroep is gericht tegen voornoemde omzendbrief, is het derhalve laattijdig ingesteld.

12. Het beroep is niet ontvankelijk in zoverre het is gericht tegen de administratieve omzendbrief.

13. Er is grond tot het wijzen van een arrest met toepassing van artikel 93 van het algemeen procedurereglement.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 15 mei 2013,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Daniël Moons,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Daniël Moons